

125è aniversari de la coronació pontificia de la mare de déu de lluc
(1884-2009)

DIUMENGE XIX DE DURANT L'ANY
9 d'agost de 2009

P. Gabriel Seguí i Trobat, msscc

1R 19, 4-8
Ps 33
Ef 4, 30-5, 2
Jn 6, 41-51

1. L'experiència del profeta Elies que ens ha narrat la primera lectura, segurament és consemblant a la de molts de pelegrins que han vingut a Lluc: "Ja n'hi ha prou; preniume la vida", és a dir, ja no puc patir pus. És el que sent la gent afeixugada de cos i de cor, carregada amb la creu de la seva vida i sovint amb la dels altres; certament, és gent desesperada i que va sense rumb, que ha perdut el nord. Hi ha moltes persones que, com Elies, s'ajeuen per esperar la mort, perquè ja no troben gust a la vida; i la mort els sembla un alliberament i un consol. Avui, nosaltres podríem posar nom i rostre a persones conegudes i a ésser estimats que estan en aquesta situació; i potser nosaltres mateixos ens hi trobam en part.

La reacció de Déu davant aquesta actitud d'Elies és: "aixeca't menja". Es tracta d'una paraula d'encoratjament i de consolació; una paraula d'amic, de germà, de pare i de mare. En tot cas, és, rotundament, una paraula de tendresa, i no una orde, ni un crit o una renyada. Encara més: és una paraula divina acompanyada d'un gest diví de solidaritat: el pa cuit damunt les pedres i el càntir d'aigua. Són una ofrena humil i vivificadora, per part del nostre Pare del cel, que esdevé l'acció que ajuda la humanitat a aixecar-se; el signe de gràcia que ens demostra que realment som estimats per Déu. Per això mateix, a la carta als Efessis, sant Pau ens demana que visquem estimant com Crist ens estima.

Refet per aquest aliment, que és el senyal concret d'allò que anomenam "la providència de Déu", de la seva cura amorosida per l'obra mestra de les seves mans, Elies pot arribar a la muntanya, l'indret on es toca i s'experimenta la salvació, i on Déu es comunica com un amic fa amb un altre amic. Sí, a la muntanya el veurem i la nostra felicitat serà completa.

2. D'altra banda, a l'evangeli d'avui es compleix plenament la profecia del primer llibre dels Reis: la paraula encoratjadora de Déu, és l'anunci de Jesús: "jo som el pa viu baixat del cel"; el signe de solidaritat, és el seu cos en forma de pa: "qui menja d'aquest pa, viurà per sempre"; i la muntanya de l'Horeb és Jesús mateix entregat, la seva persona que avui combregarem com a pa viu baixat del cel.

Indubtablement, però, les lectures bíbliques que hem proclamat en aquesta celebració tenen un gust lluquer. Sí, perquè els pelegrins que pugen, esforçats, cap a Lluc, pels camins de la Serra de Tramuntana, escolten al santuari la Paraula de la misericòrdia i no de la condemna: aquí ningú no és jutjat sobre la càrrega que suporta. Ho cantam a l'himne de l'any jubilar: "D'un drap de pietat e de misericòrdia, Nostra Dona de Lluc ha fet gonella, cota e mantell, vel e corona". Aquestes paraules del beat Ramon ens fan

avinent també que, el Crist mostrat per santa Maria de Lluc, és el Bon Pastor que ens xiula amorosament i ens anima a través de les paraules de sant Pau: "Sigueu bondadosos i compassius els uns amb els altres, i perdonau-vos tal com Déu vos ha perdonat en Crist".

Igualment, a Lluc els pelegrins participen de l'eucaristia amb els Blauets, en aquest altar consagrat pel bisbe Campins l'any 1914; però també reben mostres de solidaritat a la Santa Casa: les taules enmig del bosc per compartir el menjar, el menjador dels pelegrins, tot gratuït, i unes cel·les per allotjar-se a un preu popular. I encara la majoria dels pelegrinatges acaba amb un dinar festiu, on tothom és un igual; no oblidem que el Regne de Déu és comparat a un dinar, on Crist mateix ens servirà (Lc).

Finalment, el cim de la nostra muntanya de l'Horeb és el pujol dels Misteris, al peu del qual, segons la tradició, va esser trobada la Santa Figura. Els pelegrins hi pugen recurrent els Misteris de la vida del Senyor per esdevenir semblants a Ell fitant l'exemple de sa Mare. Però la muntanya de santa Maria de Lluc és també un bosc, un *lucus*, un bosc sagrat, a l'ombra del qual dormim, no per esperar la mort talment Elies, sinó per descansar de la llarga caminada i per recobrar les forces per poder-la reprendre.

3. En el 125è aniversari de la coronació pontifícia de la Mare de Déu, hem celebrat que recobram la força de viure amb l'aigua viva de la pica baptismal i menjant el pa de vida; ha estat també un any per a la reconciliació i per adquirir un cor bondados i compassiu; una ocasió per confessar la fe en Jesucrist i per deixar-nos atreure per Déu Pare, perquè tot Mallorca cregui i així ressusciti; i una oportunitat per mostrar Lluc com la muntanya de l'Horeb, on les persones de bona voluntat poden trobar un espai d'alliberament el Déu de l'aliança anunciat per Elies i revelat finalment per Jesucrist i en la seva Persona.